

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V. L., a. s.**, M., zast. advokátom JUDr. M. J., L. proti žalovanému: **Ing. E. B.**, V., zast. advokátkou Mgr. D. Š., Š., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobcu I., s. r. o. T., **o zaplatenie 9 606,95 eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/10/2011-135
zo dňa 28. apríla 2011, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Galante uznesením zo dňa 18. novembra 2010 č. k. 13Cb/207/2009-125 nariadil vo veci znalecké dokazovanie a uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok 700 eur na trovy znaleckého dokazovania.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 9 606,95 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody.

Vzhľadom na to, že rozhodnutie súdu je závislé od odborných znalostí, súd vo veci podľa § 127 ods. 1 O. s. p. nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava.

Žalovaný podal proti uzneseniu v časti rozhodnutia o preddavku, v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené so znaleckým dokazovaním bude uložená rovným dielom oboch účastníkom po 350 eur. Namietal, že znalecký posudok je potrebný na určenie právneho základu v konaní uplatneného nároku, ide o nevyhnutný dôkaz v záujme oboch účastníkov. Žalobca taktiež definoval otázky pre znalca.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní spisu vyslovil, že žalovaný je účastníkom, ktorý navrhol nariadiť dokazovanie znalcom, pričom spochybňoval znalecký posudok predložený v konaní žalobcom. Mal teda za preukázané, že boli splnené podmienky pre možnosť uloženia povinnosti žalovanému zložiť preddavok na znalecké dokazovanie podľa § 141 ods. 1 O. s. p. tak, ako to správne vyhodnotil súd prvého stupňa.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalovaný podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 18. júla 2011 z dôvodov podľa § 237 písm. f/ a § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O. s. p.

V odôvodnení dovolania uviedol, že zastáva názor, že odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je dostatočné, súd sa nevysporiadal, resp. nesprávne právne vyhodnotil stav veci, ide o rozhodnutie ústavne nekonformné, teda neposkytujúce dostatočnú materiálnu ochranu zákonnosti v občianskom súdnom konaní. Napadnuté uznesenie z uvedeného dôvodu považuje za také, ktoré vykazuje vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom / § 237 písm. f/ O. s. p. /. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie spočíva v nesprávnej aplikácii normy procesného práva a porušujúce základné zásady civilného konania, predovšetkým rovnosť účastníkov v konaní.

V dovolaní poukázal na znenie § 127 a § 141 ods. 1 O. s. p. a vyslovil, že napadnuté uznesenie považuje za nezákonné z dôvodu, že znalecké dokazovanie sa má vyporiadať so základnou otázkou uplatneného právneho nároku, a to existencie vady predanej veci,

a preto mal o preddavku na znalecké dokazovanie rozhodnúť tak, že preddavok mali znášať obaja účastníci.

V dovolaní poukázal na čl. 48 Ústavy SR a čl. 6 ods. 2 dohovoru v súvislosti s vyhodnocovaním dôkazov a odôvodnením rozhodnutia súdom. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a rozhodnúť tak, že žalobca a žalovaný budú zaviazaní na zaplatenie preddavku po 350 eur.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že priamo k žalobe priložil znalecký posudok č. 68/2008 potvrdzujúci neodborné zásahy do vozidla. Vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku v konaní žiadal žalovaný. Navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia v rozsahu napadnutého dovolaní a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutí odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

V predmetnej veci podal žalobca dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania vyvodzuje z nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia pre nedostatočné odôvodnenie, z čoho vyvodzuje splnenie predpokladov prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Ak je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým bol výrok uznesenia súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len vtedy, ak súd vyslovil prípustnosť dovolania, pričom v predmetnej nejde o tento prípad. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 239 O. s. p. neboli splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúmava rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názormi vyslovenými prvostupňovým ako i odvolacím súdom a tiež vytýkal odvolaciemu rozhodnutiu nedostatok odôvodnenia a nevysporiadanie sa so všetkými jeho námietkami, čo považuje za procesné vady podľa § 237 písm. f/ O. s. p., z ktorého dôvodu dovolanie podal.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolací súd vyslovil, že článok 6 ods. 1 dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu / García Ruiz proti Španielsku /. Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozhodnutia stotožní s názorom

vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

Zároveň dovolací súd poukázal na to, že Ústava SR neupravuje dôsledky jednotlivých procesných nesprávností ku ktorým v praxi dochádza v súdnych konaniach, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Občiansky súdny poriadok, ako aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno v dovolacom konaní procesné nesprávnosti konania súdov nižších stupňov napraviť. Procesné vady taxatívne vymedzuje ust. § 237 O. s. p., ktoré zakladajú prípustnosť dovolania. Občiansky súdny poriadok považuje, okrem procesných vád vymenovaných v § 237 O. s. p., aj iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, za relevantný dovolací dôvod / § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p. /, avšak vady tejto povahy prípustnosť dovolania nezakladajú. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá „inú vadu konania,, podľa § 241 ods. 2 O. s. p., nie však vadu procesnú podľa § 237 O. s. p.

V preskúmvanej veci dovolateľ dôvodil v dovolaní najmä existenciou procesnej vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., ku ktorému názoru dovolací súd vyslovil, že jednak v konaní neboli zistené také procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávnosť napadnutého uznesenia a jednak i v prípade nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia by nešlo o vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ale o inú vadu / § 241 ods. 2 písm. b/, ktorá však bez ďalších predpokladov nezakladá prípustnosť dovolania.

Pokiaľ dovolateľ opiera svoje dovolanie, ktoré inak nie je prípustné, o ust. § 237 písm. f/ O. s. p., dovolací súd prijal názor, že neboli zistené také vady konania, ktoré by mali za následok splnenie predpokladov dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Postup odvolacieho súdu, ako i súdu prvého stupňa, dovolací súd vyhodnotil ako správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods.1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

Mgr. Eubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková